

ZÁKLADNÍ ŠKOLA V PROSEČI U SKUTČE

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

KVĚTEN 2016

Uvnitř najdete :

OVOV

Smím prosit?

Přednáška první pomoci

Proč jsem hasičem

Jezdíme do divadla

Nenechte si ujít

Nepřehlédněte!

Šotek vyhrál!

Zájezd do Terezína

Karel IV.

Hučák

Beseda u seniorů

(Ne)povinná četba

ŠOTEK VYHRÁL!!!

I v letošním roce se náš Šotek zúčastnil soutěže o nejlepší školní časopis. Krajské kolo soutěže probíhá každoročně na jaře, takže jsme v březnu odeslali výtisky našich časopisů a přihlášku a pak už jsme jen netrpělivě očekávali verdikt poroty. Ta se sešla koncem dubna a její rozhodnutí pro nás bylo velice radostné-jsmo znovu první! Máme velikou radost a vy, naši čtenáři, ji určitě budete sdílet s námi. Jste to především Vy, kteří nás svým zájmem o náš časopis „ženete“ k tomu, abychom se snažili jeho úroveň udržovat nebo zvyšovat. Takže díky a radujte se s námi!

Vaše redakce

Š

O

T

E

K

TISKOVÁ ZPRÁVA

ze dne 10. května 2016

Soutěž Školní časopis roku 2016 v Pardubickém kraji zná vítěze

Pardubice – odborná porota soutěže Školní časopis Pardubického kraje v roce 2016 hodnotila více jak měsíc školní časopisy z kraje. Ze dvou desítek časopisů nakonec vybrala ty nejlepší. Všichni účastníci soutěže navíc mohou jet na mediální stáž do slovenského Prešova díky podpoře Pardubického kraje.

„Soutěž má už svoji tradici a navíc kromě postupu do celostátního kola soutěže se snažíme mladé pisatele motivovat. V minulosti například zástupci redakcí pobývali týden v Německu, v červnu pojedou do Prešova,“ řekl ředitel soutěže Roman Málek z chrudimského Altusu.

Porota ocenila časopisy následovně - **Speciální a praktické:** 1. PRUŽINA (Speciální mateřská škola, základní škola a praktická škola Pardubice), **Žáci a učitelé ZŠ:** 1. Resslovský zpravodaj (ZŠ Pardubice, Josefa Ressla), **Žáci I. stupně:** 1. Riegrováček (Základní škola Svitavy, Riegrova 4), **Žáci I. stupně a II. stupně:** 1. Třesk (Školní klub Masarykova základní škola Morašice u Litomyšle), **Žáci II. stupně:** 1. Šotek (ZŠ a MŠ Proseč) a **Žáci střední školy:** 1. MAGGY (Gymnázium a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Svitavy)

Letos byla obměněna porota o jednu třetinu a novým porotcem se stal krajský radní Pavel Šotla: *„Bavil mě pohled žáků a studentů na dění ve svých školách. Na základních je to „hra na novináře“ pod vedením zkušených mentorů - učitelů, na školách středních bylo znát, že příspěvky píšou vyzrálé osobnosti a není zde zakázaných témat. V jejich rukou se takový časopis stává „nastaveným zrcadlem“ jak pro ně samotné, tak i pro pedagogy a celou školu, kterým dává cennou zpětnou vazbu.“*

Za profesionály v porotě zasednul šéfredaktor Pardubického deníku Tomáš Dvořák. *„Jsem moc rád, že jsem opět mohl být členem poroty této soutěže. Řada časopisů nás znovu příjemně překvapila a utvrdila v přesvědčení, že i školáci mohou vytvořit kvalitní a čtivý obsah. Je mezi nimi mnoho talentovaných autorů a kdoví, jestli se někdy v budoucnu někteří z nich nestanou našimi kolegy,“* konstatoval Dvořák.

Soutěži poskytl záštitu europoslanec Tomáš Zdechovský, který byl členem tříletné poroty: *„Kvalita časopisů je rok od roku lepší. Přestože každý porotce má možnost dát až sto bodů, dokonce se shodnou a časopisy ohodnotí někdy úplně stejně,“* uzavírá Zdechovský.

Slavnostní předání diplomů proběhne v pátek 29. září 2016 na Bambifestu v Chrudimi. Navíc nejlepší postupují do celostátního kola, které bude vyhodnoceno v závěru roku.

OVOV (okresní kolo)

Ve čtvrtek 5. 5. 2016 se 23 závodníků naší školy zúčastnilo okresního kola OVOV (Oznaku všestrannosti olympijských vítězů). Závody jsou vždy vyvrcholením několikaměsíční přípravy. Do Hlinska se sjela družstva z devíti škol a asi 60 závodníků startujících v kategorii jednotlivců. Jako host soutěže byla přítomná mistryně světa v trojskoku Šárka Kašpárková. Do závodů jsme vstoupili se silně omlazeným týmem, tudíž velká neznámá. Další mladí a nezkušení závodníci si svoje síly ověřili v soutěži jednotlivců a v Hlinsku se také představili borci, kteří již věkem nemohli být zařazeni do družstva, ale jako jednotlivci mohli ještě letos startovat. Okresní kolo je složeno spíše ze silových disciplín. V chladném počasí jsme absolvovali skoky přes švihadlo po dobu 2 minut, hod medicinbalem, trojskok z místa, kliky a běh na 1000 metrů. Naše výkony byly střídavě vynikající, pak průměrné a žádný z družstva se nevyhnul mírnému selhání v některé z disciplín. Soupeři na tom byli ale úplně stejně. Takže napětí při vyhlásování vítězů bylo obrovské, zvláště když pořadatel vyhlášoval od posledního místa. Celkově 2. místo v soutěži bylo pro nás překvapení a přineslo obrovskou radost. Druhé místo znamená také přímou kvalifikaci do krajského kola. Na tomto úspěchu se podíleli – Jaromír Síla, Filip Romportl, Samuel Meszarosz, Tobiáš Svoboda, Natálie Nešetřilová, Natálie Rychová, Tereza Fulíková a Bára Schejbalová. Celkový úspěch podtrhly také výsledky jednotlivců v jednotlivých kategoriích. Mezi nejmladšími žáky zvítězil Jaromír Síla, který obhájil prvenství z loňského roku. V téže kategorii byl třetí Filip Romportl. Bára Schejbalová ve své kategorii 2004 zvítězila a Andrej Česka obsadil 3. místo. Druhý mezi žáky 2003 skončil Václav Beránek a třetí byla Natálie Rychová, stejné místo obsadila mezi dívkami 2002 Natálie Nešetřilová a mezi chlapci Jakub Hledík. V nejstarší kategorii vyhráli Jakub Dostál a Štěpánka Doležalová (vynikající výkon ve skoku přes švihadlo - 409 x), na druhých místech byli Filip Sejkora a Veronika Uhrová a třetí místo obsadila Barbora Lněničková. Vítězové a borci na druhých místech postupují přímo do krajského kola. Blahopřejeme a držíme pěsti do dalších závodů.

O

V

O

V

TEREZÍN

V neděli 15. 5. 2016 se zájemci z 9. a 8. ročníku sešli v 5 hodin ráno u školy, aby nastoupili do autobusu, který pokračoval do Skutče, kde jsme nabrali žáky a učitele ze skutečských škol. Jel s námi i pan Novotný - zástupce Českého svazu bojovníků za svobodu. Důvodem dlouhé cesty byla naše účast na Terezínské tryzně na národním hřbitově v Terezíně.

Když jsme konečně dorazili do Terezína, šli jsme se podívat do dvou muzeí, ve

kterých bylo ukázáno, jak se žilo v ghettu. Poté jsme přešli do Malé pevnosti, kde se konala pietní akce. Ze známých osobností jsme zde mohli vidět ministryni školství Kateřinu Valachovou, ministra financí Andreje Babiše, ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, bývalého premiéra a předsedu Senátu Petra Pitharta a další. Po skončení pietní akce jsme si šli prohlédnout

Malou pevnost. Podívali jsme se, jak zde vězni žili a kde následně umírali. Dozvěděli jsme se, že tady se umíralo hladem a vyčerpáním.

Po prohlídce jsme přešli do Lidic. U pomníku obětem nám paní učitelka dějepisu z chrudimské školy převyprávěla minulost a celý osud Lidic za 2. světové války. Následoval půlhodinový rozchod po bývalých Lidicích. Mohli jsme se podívat do muzea nebo se projít kolem proslulé hrušně, bývalého kostela, rybníka...

Naše cesta pokračovala do Lán. Tady jsme navštívili hřbitov, kde jsme položili věnec na hrob Masarykových. Pan Novotný nám řekl několik významných

okamžiků života T. G. Masaryka. V Lánech jsme mohli navštívit muzeum věnované T. G. Masarykovi a projít se nádherným zámeckým parkem.

Odtud jsme se vydali na zpáteční cestu do Proseče, kam jsme přijeli okolo 21,30. Výlet se nám líbil. „Bylo to děsivě krásné,“ poznamenala jedna naše spolužačka.

SMÍM PROSIT?

Smím prosit? Tato věta zazněla i v naší škole. V květnu proběhlo mini taneční pro žáky 9. třídy a přihlásili se i někteří žáci z třídy osmé. Vyučujícím lektorem byl pan Novák z Chrudimi. Spolu s ním přijela jedna z jeho žákyň Adéla Niščáková.

Taneční proběhlo v pěti lekcích, ve kterých jsme se naučili spoustu užitečných věcí a hlavně drobet společenského chování. Naučili jsme se například: svižný Jive, ladný Waltz, Blues, Cha-chu, Polka, Countri a klock.

Všechny tance jsme se učili pilně a na konci jsme naše umění předvedli svým rodičům. Všem se to moc líbilo a pro všechny to určitě byla milá zkušenost. A pokud to někoho zaujalo, tak se jistě přihlásí na opravdové velké Taneční.

Karolína Vávrová

HUČÁK

Ve čtvrtek 28. dubna se žáci 8.A a 9. třídy zúčastnili exkurze do informačního centra Obnovitelné zdroje a do vodní elektrárny na Labi jménem Hučák, která se nachází v Hradci Králové.

Zde jsme se nejdříve podívali na krátký film o různých druzích energie a její výrobě.

Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny (po třídách) a naši průvodci nás provedli velmi pěknou expozicí, kde jsme viděli, jak se vyrábí energie ve větrných, vodních a solárních elektrárnách, dozvěděli jsme se, co je biomasa a k čemu je dobrá. Také jsme se dozvěděli něco o historii elektrárny a viděli jsme i jak funguje výroba energie pomocí vodní turbíny a generátoru.

Před odjezdem domů jsme stihli i krátký rozhod v nákupním centru.

Exkurze se nám všem moc líbila a dozvěděli jsme se hodně nových a zajímavých informací.

Ema Sodomková, Kateřina Stodolová

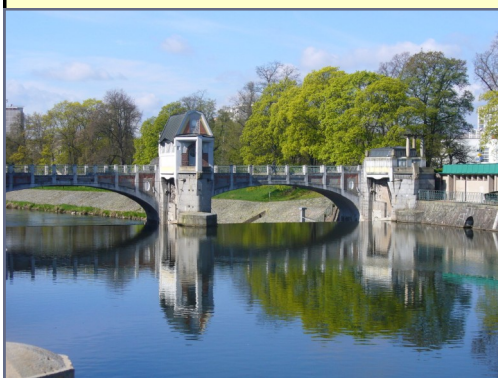
H

U

Č

Á

K

PŘEDNÁŠKA PRVNÍ POMOCI

Ve čtvrtek 12. 5. 2016 jsme měli my, 9. třída, přednášku o první pomoci. Přijel za námi pan Lukáš Bernklau, který je profesionální záchranář a působí nejen v Čechách, ale i ve Vídni, dále to je horský záchranář v Krkonoších. Tuto práci vykonává už několik let. Povídal nám o poskytnutí první pomoci a spojil to i s jeho praxí. Nejprve nás poučil o tom, jak poznáme žilní nebo tepenné krvácení, jak ho zastavíme a jaké je vlastně číslo na záchrannou službu. Potom nám řekl, co dělat, když má člověk otevřenou zlomeninu a nakonec nám ukázal, jak se zachovat, když člověk nedýchá nebo má zástavu srdce. S sebou měl i defibrilátor, který nám ukázal, ale nemusel nám k tomu nic říkat, protože tento přístroj mluví sám. Na závěr nám pustil video o dopravních nehodách z pohledu záchranáře. Celou svoji přednášku doplňoval vtipnými komentáři a mnoha vlastními historkami. Nenudil se zejména Max, který celou dobu působil jako figurant. Děkujeme panu Bernklauovi za hezkou přednášku, která jako jedna z mála byla zábavná.

Aneta Pospíšilová, Michaela Oherová

PÁRTY SE ZDRAVOU 5

Dne 27. dubna nás navštívila lektorka ze Zdravé 5. Co to je Zdravá 5? Zdravá 5 je odvozená od : 1. pitný režim, 2. hygiena, 3. pohyb, 4. správné stravování, 5. čtení etiket. Ve cvičné kuchyňce se žáci 7. a 6. ročníku zúčastnili dvouhodinové Párty se Zdravou 5. První hodinu jsme si povídali o zdravé výživě. Druhá hodina se nesla v duchu příprav jednoduchých jídel podle vylosovaných karet s recepty. Jídla a jeden nápoj jsme připravovali ve skupinkách. Všechno se nám povedlo. Naše dobroty nám moc chutnaly. Po hostině jsme si po sobě museli uklidit. Paní lektorce jsme poděkovali. Byl to pro nás krásný zážitek.

Za všechny účastníky: V. Lariszová , T. Vášková, M. Jenišťová a T. Netková

JEZDÍME DO DIVADLA

V úterý 14. června pojedeme do Východočeského divadla v letošním školním roce naposledy. Komédie Limonádový Joe bude určitě perfektním zakončením naší divadelní sezóny a my už se na ni moc těšíme.

Limonádový Joe má přesnou mušku, zářivý úsměv a krásný hlas tenora. Popíjí jen Kolaloku, alkoholu se nedotkne. Bojuje proti padouchům Divokého západu, kteří se neštítí těch nejhanebnějších zločinů, a hájí nový spravedlivý svět, kde čestnost a pravda vyhrává, zlo se se zlou potáže. Joe jde cílevědomě za svými předsevzetími a svou láskou, krásnou Winnifred. Do cesty mu však vstupují postavy jako temná Tornádo Lou, Doug Badman, Horác Hogofogo a řada dalších, které se podobají postavám klasických amerických westernů, zde se však objevují ve zcela **p a r o d i c k é m a k o m e d i á l n í m p o j e t í**. Na počátku popularity Limonádového Joea stál časopisecký povídkový cyklus, následně román (1946) a pak divadelní hra (1955). Kultovním však Joe začal být až po roce 1964, kdy svůj film Limonádový Joe aneb Koňská opera premiéroval režisér Oldřich Lipský. Písně jako Když v baru houstne dým, Whisky, to je moje gusto nebo Arizona dokonce zlidověly. Také na divadelních jevištích je Joe pravidelným hostem. Tentokrát ho máte možnost vidět i v unikátním prostředí arizonské scenérie na Kunětické hoře, kam se můžete vypravit přímo mezi pistolníky. My uvidíme tuto inscenaci „ pouze“ v budově divadla, ale i tak se nám určitě bude líbit.

Nina Sodomková, Šimon Lustyk

NA NÁVŠTĚVĚ V KLUBU SENIORŮ

V úterý 31. května se žáci 9. třídy vypravili na návštěvu do Klubu seniorů.

Tato návštěva byla dopředu domluvená, my devátáci jsme si předem připravili otázky, na které bychom se chtěli zeptat, naši hostitelé zase připravili pohoštění, které nám samozřejmě přišlo velice vhod.

Nejdříve jsme se dozvěděli, kdy byl Klub seniorů založen a jaká je především jeho náplň. Také jsme se navzájem představili.

Poté už došlo na naše připravené otázky. Zástupci Klubu seniorů nám všechny zodpověděli, hodně jsme si povídali o tom, co je jiné v dnešní době, jak prožívali své dětství, jaké věci je trápí, co jim naopak dělá radost.

Zjistili jsme, že mají při svých schůzkách skutečně bohatou náplň a jejich vitalitu spojenou s přehledem a životním nadhledem bychom jim mohli závidět.

Také můžeme s potěšením konstatovat, že jsme si v něčem podobní, máme například stejnou zálibu v převlékání do kostýmů, úpravách divadelních her, muzikálů atd.

Seniory potěšilo pozvání na naši prezentaci muzikálu Rebelové, která se uskuteční koncem června, dokonce prý přijdou v dobových kostýmech. Dvě hodiny strávené v klubu utekly velice rychle, slíbili jsme si, že si zbytek dopovíme u nás ve škole, až nám oplatí návštěvu.

Nakonec jsme se ještě společně vyfotili. Fotka nám bude připomínat naše společné příjemně strávené odpoledne.

Denisa Uličná, Šarlota Schejbalová

KAREL IV.

V letošním roce 2016 jsme oslavili výročí jedné z nejdůležitějších událostí v dějinách českých zemí. 14. května jsme si připomněli 700 let od narození „Otce vlasti“, krále českého a císaře Svaté říše římské Karla IV., jehož považuje český národ za nejvýznamnější osobnost své historie.

Karel IV. je oceňován především pro svou moudrost, vzdělanost a diplomatickou obratnost. Za jeho vlády dosáhly české země nebyvalého hospodářského i kulturního rozkvětu. Dlouho opomíjená Praha se stala, založením Nového města pražského, skutečnou metropolí Svaté říše římské. A ani jeho další zakladatelské činy neztratily nic ze své důležitosti a dodnes se jimi můžeme těšit. Ať už je to při obdivování monumentální krásy chrámu sv. Víta, během procházek po Karlově mostě či při rozjímání v chodbách Karlštejna. Karlova vláda nevratně zasáhla i do dalších oblastí společnosti. Vzdělání bylo podpořeno založením proslulé Karlovy univerzity,

která byla první univerzitou na sever od Alp. Význačným činem v oblasti církevní pak bylo založení pražského arcibiskupství, které ukončilo podřízenost arcibiskupství německému. V neposlední řadě je potřeba zmínit výjimečné postavení v rámci Svaté říše římské, které Země koruny české získaly vydáním Zlaté buly Karla IV., a které zastávaly až do zániku říše v roce 1806.

Nás ale zajímá tento panovník nejen z hlediska historického významu, ale chtěli jsme vědět, jak se žilo v jeho době po „praktické“ stránce. A k té neodmyslitelně patří kuchyně.

Něco vám určitě říká, že když se jednalo o královskou hostinu, musela být jistě bohatá. Ale málokdo z vás si dovede představit, co přesně se tehdy na prostřených tabulích nacházelo.

Tehdejší pochoutky se za velké dobroty považují i dnes. Tak se s námi pojd'te podívat o co se před několika staletími nenechali ochudit. Přehršel potraviny a nevědomí o zdravém stravování vedly k obezitě, která se rychle šířila po všech dvorech zemí koruny české. Což o několik staletí později ocenilo třeba barokní umění.

Základem každého hodování byla přenádherná výbavička. Abyste rozuměli – nádobí.

Většinou se jednalo o podnosy z drahých kovů, vyleštěné a zdobené.

Zajímavostí je, že spousta lidí u dvora po velkých hostinách trpěla buď zácpou nebo průjmem. Stávalo se to pravidelně u všech dvorů a panovníka to většinou nepostihlo. Důvod byl odhalen až v moderní době, kdy se zjistilo, že stříbro působí

potíže se zažíváním a stříbrných táců bylo na dvorech opravdu mnoho. Nemluvě o stříbrných příborech.

Menu bylo vždy velice bohaté a bylo složeno z několika chodů. Lesy před mnoha staletími byly husté a plné zvěře. Hlavně té černé, neboli zvěřiny. Proto byl jídelniček panských stavení plný hlavně zvěřiny. Královský hrad měl svůj vlastní revír plný nejkrásnější a nejstatnější zvěře, která byla pochytána v různých koutech a do

K

A

R

E

L

IV.

království přilehlého lesa pro krále přivezena.

Kromě typické zvěřiny, jako jsou jeleni a kanci, se ve středověku nebáli servírovat pečené veverky nebo dokonce bobří ocasy! Z životopisu Vita Caroli, který je jakýmsi duchovním popisem života Karla IV., se o jídle moc nedozvíme, ale jeden z královských kronikářů zaznamenal, že Karel IV. nejvíce miloval jelení maso na víně.

Kuchyně za Karla IV. byla výjimečná, a to hlavně díky tomu, že Karel přinesl na český dvůr stravovací zvyky ze dvora francouzského.

Co měly tenkrát jako přílohy? Pokrmy, které známe dneska, maso a příloha, se jedly odděleně. Kaše byla naopak hlavním pokrmem a ne přílohou, za kterou ji považujeme dnes. A maso se jedlo zvlášť. Kombinace moc nebyly. Ale třeba štika se podávala s mandlovou náplní. Když bychom to vzali podle dnešní doby, tak nejčastěji se konzumovaly luštěniny, zvláště pak hrách.

Pokud se ve sklepení nenacházela věznice či hladomorna, bylo podhradí plné velkých dřevěných sudů plných červeného a velmi silného vína. Hosté ale spořádali tolik mastného masa, že jim opilost hrozila až po několika sudech. Kromě pečených křepelek, kuřat a kohoutů si panstvo pochutnávalo na kvícalách. Drozd kvícala je maličký ptáček, o něco málo menší než kos černý a miluje jalovčinky. Lidé přišli na to, že jeho maso má díky konzumaci jalovčinek aromatickou a skvělou chuť, a tak ho začali hromadně chytat a opékat.

Bohatí lidé se sice krmili hodně zvěřinou, ale jídlo chudých se tolik nelišilo od toho, co jíme dneska my. Máme představu, že se jedly hlavně obilné kaše, ale zvláště sladké kaše byly luxusní jídlo, které se objevovalo jen na nejbohatších stolech. Cukr nebyl, takže se sladilo ovocem nebo medem, ale tak velké objemy medu nebyly, takže chudí si to nemohli dovolit.

Sladké pokrmy měly kašovitou podobu. Mezi oblíbené patřila syrná kaše, což je kaše z tvarohu, krupice, vody a medu. Druhým byl hrách vlaský v homoli, což je dnes trochu netradiční kombinace. Jde o hrachovou kaši, do které se přidával med, rozinky. Pak se pocukrovala a navrch patřila ještě šlehačka. Sladká tečka nakonec byla na hostinách samozřejmostí. Když hosté neměli chuť na sladký dezert, mohli si pochutnat třeba na kaviáru, nikoliv z jesetera, ale štiky.

A my Vám přinášíme recept na Hrách vlaský v homoli (4 porce):

300 g hrachu, 200 g medu, 100 g rozinek, 300 g sádla, 50 g cukru-moučky, 100 ml šlehačky (35%)

1. Hrách přebereme, propláchneme a přes noc namočíme.
2. Luštěninu slijeme, přidáme čerstvou vodu, uvaříme do měkka a propasírujeme.
3. Do hrachu pak vmícháme med i rozinky a rozpustíme sádlo.
4. Z hrachové směsi zalévané sádlem vytvarujeme malé homole.
5. Na talíři je přelijeme šlehačkou i medem, případně lehce posypeme cukrem. Tento na první pohled zcela netradiční dezert chuťově velmi příjemně překvapí.

Miloslava Jenišťová, Karolína Vávrová

100

+

1

Ke všem čtenářům

Šotka

Lenka Lanczová

28. 5. 2016
Středořug rybík

(NE)POVINNÁ ČETBA

I přestože je dnešní doba zaměřena spíše na techniku a její vymoženosti, vůni nové knihy se ještě nikomu nepodařilo ničím nahradit. Stále je ještě mezi námi dost těch, kteří rádi čtou a čtenářek tzv. dívčích románů také neubývá. Mezi velice oblíbené autorky těchto románů patří Lenka Lanczová. Kromě psaní svých knih pořádá pravidelná setkání se svými fanynkami, a protože máme jednu mezi svými čtenářkami, získala pro nás podpis autorky i s věnováním.

Lenka Lanczová, narozena jako Lenka Mužáková (* 29. prosince 1964 v Dačicích), je česká spisovatelka románů pro mládež a pro ženy. Od roku 1987 pracuje v městské knihovně ve Slavonicích. Na základní školu chodila ve Slavonicích. Po maturitě na Střední ekonomické škole v Jindřichově Hradci pracovala rok u Okresní správy spojů. Ve 13 letech si uvědomila, že v dívčích románech není to, co by tam chtěla najít, proto začala psát. Z nevinného pokusu se stal celoživotní koníček a dnes je Lenka Lanczová autorkou téměř 60 knih. První román však vyšel až poté, co se v ČR po revoluci r. 1989 změnila politická situace. Do té doby se do tehdejších editačních plánů kamenných nakladatelství nevešla. Patří k českým nejproduktivnějším a nejčtenějším spisovatelům. Hlavní hrdinou jejích knih je většinou dospívající dívka, která řeší své problémy s mezilidskými vztahy, které jsou často způsobené její odlišností od okolí. Autorka ve svých knihách píše o mladých nejen pro mladé. Z jejích knih číší jakési ponaučení, ale díky přirozenému podání to čtenáři nevnímají jako pokus o mentorování. Autorka každý rok vydává průměrně 3 až 4 knihy a dosud vydala téměř 60 knih, které vyšly vesměs v nakladatelství Víkend.

Nela Doležalová

Přečtěte si:

Prázdniny pro zaláskované (1994)

Počkej na mě, Radko! (1992)

Š jako Šarlota (1994)

Podej mi ruku, Radko! (1994)

Hvězda naděje (1994)

Pojď se mnou, Radko! (1996)

Lucky Luk 1 (1995)

Znamení Blíženců (1994)

Lucky Luk 2 (1996)

Panna nebo Blíženeček (1995)

Království za botu (1995)

Zadáno pro Blížence (1995)

Zašeptej do vlasů (2006)

LITERÁRNÍ STRÁNKY

I v naší škole máme nadějně „ spisovatelky“ . Jednou z nich je Iveta Pešková, která se pravidelně se svými pracemi účastní soutěží a bývá velice úspěšná.

PROČ JSEM HASIČEM

Rozhodl jsem se vám popsat... Ehm... Asi bych se měl nejdřív představit, co? Omlouvám se, tohle psaní mi moc nejde. Takže od začátku. Jmenuji se Sebastian a už více jak deset let pracuji jako profesionální hasič. Chtěl bych se s vámi podělit o svůj příběh a vůbec o to, jak jsem se k práci hasiče vůbec dostal.

Jako malý jsem si přál být pilotem a obletět celý svět, nebo fotbalistou a celý život dělat jen to, co mě baví. Stále jsem se rozmýšlel, ale nikdy jsem ani náhodou neuvažoval o práci hasiče. Ale pak, dvaadvacátého ledna...

Žili jsme v malém, ale útulném rodinném domku na kraji vesnice s mojí maminkou, tatínkem, malým bráškou a nejlepším čtyřnohým přítelem Chlupáčkem. Nebyli jsme sice bohatí, ale měli jsme jeden druhého a to nám stačilo.

Ten večer, co se to stalo... Šel jsem si lehnout brzy, protože jsem byl unavený z odpoledního fotbalového tréninku. Za chvíli za mnou přišla maminka, políbila mě na čelo a řekla mi: „Dobrou noc zlatíčko, mám tě moc ráda“. Tehdy jsem usínal s pocitem, že je vše pořádku, že mám skvělou rodinu a nic se nemůže stát, NESMÍ. Tatínek si ještě zapálil poslední doutník, když uslyšel nějaké zvuky z kuchyně, položil ho a šel se podívat, co se děje. Byl to jen náš kocour, co se procházel a shodil nějaký hrnek nebo co. Tatínek ale úplně zapomněl na zapálený doutník. Když jsem se k ránu probudil, ucítil jsem silný pach kouře. Nevěděl jsem, co se děje, rychle jsem vyběhl ze svého pokoje a volal jsem na maminku. Kouř stále sílil, když jsem se přiblížil k obýváku, kde jsme dříve společně hráli hry, byl celý pokoj v plamenech. Najednou jsem uslyšel maminčin hlas, byla zaklíněná v troskách hořícího dřeva.

V tu chvíli jsem začal panikařit, neskutečně jsem se o své nejbližší bál... Po chvíli jsem našel i tatínka a brášku. Nikde jsem ale neviděl Chlupáčka. Všude jsem ho hledal, ale nikde nebyl. Nehodlal jsem to vzdát, ale tatínek na mě volal, že musíme utéct a zavolat hasiče. V tu chvíli jsem si uvědomil, že tohle je zlom mého života. Nemohl jsem pochopit, jak malý doutník mohl způsobit tak velkou škodu. Měl bych přijít o svou maminku, o nejlepšího přítele, o svůj domov, o svůj šťastný život, to všechno by bylo pryč...?

Chtěl jsem najít svého pejska, ale nemohl jsem riskovat ztrátu své matky, a tak jsem běžel za otcem... Když jsme se blížili ke dveřím, byl už celý dům v plamenech a já téměř nemohl dýchat. Bojoval jsem o svůj život i o život ostatních členů rodiny. Já i otec jsme začali padat k zemi, hrdlo se nám svíralo... Neměli jsme sílu dostat se dál, a když jsem už myslel, že je konec, ozvaly se sirény.

A pak už si jen pamatuji, jak jsem se vzbudil v nemocnici. Ptal jsem se po ostatních z rodiny. Kde jsou? Co se stalo? Jsou na živu? Měl jsem tolik otázek. Můj otec požár přežil jen s mírnými popáleninami, bratr ležel na lůžku s otřesem mozku, matka našťastí také žila, ale byla slabá a velmi popálená. A Chlupáček? Toho našli hasiči schovaného pod mou postelí, ale bez známek života...

Přišel jsem o svého malého kamaráda, ale měl jsem stále svou rodinu. A za to vše jsem byl vděčný hasičům a záchranné službě. Kdyby včas nepřišli a neudělali vše, co mohli, aby nás zachránili, přišel bych o všechny a asi i o svůj život.

A to je ten důvod, proč jsem se stal hasičem. Ten pocit, že mohu pomáhat jiným, je nezaplatitelný...

Iveta Pešková, 7.třída

NENECHTE SI UJÍT:

Základní škola a mateřská škola
Proseč

Spolek rodičů při ZŠ Proseč

Vás zvou na

ZÁVĚREČNÝ KONCERT

ŽLUŤÁSCI + PROSEČÁNEK + ČERVÁNEK

7. 6. 2016 v 17 hodin

ORLOVNA PROSEČ

ZŠ a MŠ Proseč

SRPDS

Odkazy:

www.i-creative.cz

mimibazar.cz

<http://www.icej.cz/>

novinky.cz

www.veskole.cz

www.google.com

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 2015

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012